

[PRYZWOISTY *ai*

o *prawdopodobnie jasne (tak w przyzwoity)*.

sg f N przyzwoist(a). ◇ n N przyzwoisto.

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. Słuszny, odpowiedni, właściwy:

Frazy: »[komu] jest przyzwoista rzecz [cum inf]« = ktoś powinien, do kogoś należy: Alje y komufz iefth przifwoyfta rzecz modlicz fzię za namj ArgWykład 41/69.

»pryzwoista rzecz jest [aby]« = właściwe, słuszne jest, aby: ArgWykład 40/124 cf Szereg.

Szereg: »słuszny a przyzwoisty«: Ieflicz thedy pan Bug dlya mathuchny fwoy [...] raczyl zachowacz rodzaj lyuczki, thedy teze flufzna a przifwoyfta rzecz iefth y prziczyna abifmy yą zwaly zywothem ArgWykład 40/124.

2. Odnoszący się, dotyczący [komu]: *gdyż tho [tj. orędownictwo u Boga] Marigi prziwłafczają czo famemu Chriftufowoy iefth przifwoyfto ArgWykład 41/79.*

Cf PRYZWOITY

LWil